

Коледа.

1.

Коледа е седнала на прага,—
челото ѝ—съ кичури борика;
вънъ, по двора, нѣма още никой,
огня въ огнището протѣга
палавитѣ си ржце.

Ние всички тропаме съсъ нови
буйки. По стѣклата нацѣфтѣли—
като на светицата ни—бѣли
стрѣци. Баба въ раклицата рови,
търси рупчета и змиръ.

После тихо мама ни прегръща,
сресва руситѣ коси на всѣки.
Дѣдо рине по снѣга пжтека.
Викомъ влизать, спирать се предъ кжщи
коледари и деца.